

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 6C/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315201077
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Gál
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6315201077.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudcom JUDr. Tiborom Gálom, v právnej veci žalobkyne R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.mája XX, A., zast. JUDr. Jánom Vinarčíkom, advokátom so sídlom AK Pod Rybou 5, Banská Bystrica, proti žalovanému V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.mája XX, A., zast. JUDr. Marianom Holým, advokátom so sídlom AK B. Němcovej 1/A, Brezno, o vylúčenie druhého manžela z užívacieho práva k bytu v BSM, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a .**

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 364,60 Eur, na účet právneho zástupcu žalovaného, vedený v Prima banke, a. s., pobočka Brezno, číslo účtu: B BIC kód banky KY do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa vo veci domáhala toho, aby súd vylúčil žalovaného z užívania bytu č. X, vchod č. XX, na X. poschodí bytového domu so súp. č. XXXX, postaveného na parcelách registra „C“, katastra nehnuteľností č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX, zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. A., podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemkom vo veľkosti XXXX/XXXXXX, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, pričom žalovaný bude povinný do tohto bytu nevstupovať až do vyporiadania BSM. Svoj žalobný návrh odôvodnila skutočnosťou, že dňa 26.11.2014 podala na súd návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k malol. deťom, z dôvodu verbálnych, ale aj opakovaných fyzických útokov zo strany žalovaného na jej osobu, a to aj za prítomnosti ich malol. detí, ako aj z dôvodu rozdielnosti hodnotových orientácií, spoločných záujmov, resp. životného štýlu účastníkov konania, chorobnej žiarlivosti žalovaného a nezhôd v manželstve, ktoré neustále pretrvávajú skoro od začiatku manželstva. Žalovaný sa voči žalobkyni opakovane správal agresívne, fyzicky aj psychicky ju dlhodobo týral, z jeho strany dochádzalo čoraz častejšie k verbálnym aj fyzickým útokom, či iným prejavom domáceho násillia a žalovaná preto má dôvodnú obavu z toho, že by ju žalovaný opäť napadol a ublížil jej, príp. by v amoku mohol ublížiť aj ich malol. deťom. V označenom byte neustále slovne urážal žalobkyňu oplzlými výrazmi a ponižoval ju slovnými výrazmi, ničil ich spoločný majetok, rozbíjal taniere, poháre, v poslednej dobe jej neprispieval finančne na domácnosť, zakazoval jej chodiť von s kamarátkami, diktoval jej kedy a s kým môže ísť von, čo si môže obliecť. Z týchto dôvodov žalobkyňa podala aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, a to zákaz vstupu do predmetného bytu, ktorému súd vyhovel. V priebehu roka 2014 bola žalobkyňa nútená viackrát kontaktovať políciu, a to dňa 17.08.2014, keď o 04.00 hod. nad ránom, pod vplyvom alkoholu žalovaný rozbíjal v zlosti ich svadobné poháre v blízkosti ich malol. dcéry, ďalej dňa 21.09.2014, keď sa jej žalovaný vyhrážal, že si zohnal strelnú zbraň a povedal, že ak ona podá návrh na rozvod manželstva, tak sa touto zbraňou zastrelí. Po odchode z bytu ju neskôr telefonicky kontaktoval s tým, že je pripravený sa zastreliť a v telefóne bolo počuť výstrel, na to žalovaný prestal cez

telefón komunikovať. Tretíkrát bola volaná polícia dňa 27.10.2014, kde v nočných hodinách bola volaná polícia z toho dôvodu, že sa žalovaný dobíjal do ich spoločného bytu, keď večer predtým sa jej slovne vyhrážal. Predmetný byt majú spolu so žalovaným v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, avšak žalovaný má v prípade vylúčenia z užívania tohto bytu kde bývať, a to u matky v jej rodinnom dome na Čiernom Balogu. Najmä by sa však jeho odchodom zmiernil veľký strach žalobkyne z agresívneho správania žalovaného, ako aj stresové situácie, ktoré sa opakujú takmer každý deň a nepriaznivo vplyvajú na psychiku maloletých detí.

Žalovaný s podaným návrhom nesúhlasil a uviedol, že dôvody v ňom uvedené sú vykonštruované a nepravdivé. Žalobkyňa udržiava vyše roka mimomanželský vzťah s iným mužom, ich spoločné deti necháva doma samé bez dozoru, a to aj v nočných hodinách. Z týchto a iných dôvodov vznikajú medzi žalobkyňou a žalovaným nezhody, ktoré sa žalobkyňa snaží účelovo vyvolať a zneužívať následne proti nemu. K prvému opísanému incidentu uviedol, že vtedy nemohol byť pod vplyvom alkoholu, keďže následný deň šiel na 06.00 hod do zamestnania a nasledujúci deň od 22.00 hod do ďalšieho dňa 06.00 hod takisto nastúpil do pracovnej zmeny. V dôsledku prísnych kontrol jeho zamestnávateľa by nemohol byť v týchto dňoch pod vplyvom alkoholu. Dňa 21.09.2014 skutočne došlo medzi nimi k slovnej hádke, avšak žalobkyňa ho vtedy namiesto normálnej komunikácie slovne napádala, čo viedlo k hádke a po tejto výmene názorov on odišiel z bytu s bolesťami hlavy, avšak žiadnu zbraň pri sebe nemal, ani sa nevyhrážal tým, že sa zabije. Privolaná polícia nenašla ani na miestach, kde sa pohyboval, ani u neho samotného žiadnu zbraň. Dňa 27.10.2014 bola volaná polícia samotným žalovaným, pretože keď sa vrátil z práce domov, žalobkyňa tam nebola, ale bola u svojho milenca, načo žalovaný telefonicky kontaktoval jej matku, s ktorou zašli do bytu muža, s ktorým žalobkyňa udržiava mimomanželský pomer, žalobkyňa sa však podarilo vrátiť do ich spoločného bytu a následne odmietala do neho vpustiť žalovaného. Polícia vtedy asistovala pri jeho vstupe do spoločného bytu, ktorý mu bol žalobkyňou odopieraný. K fyzickej konfrontácii medzi účastníkmi došlo dňa 03.01.2015, keď sa pohádali, žalobkyňa začala doňho strkať rukami, biť ho pästami a dlaňou a snažila sa ho vyprovokovať. Žalovaný uviedol, že vtedy ju len odstrčil, aby v útokoch nepokračovala a nedal jej ani jednu facku, ona však hneď volala políciu a na odporúčenie policajtov išla na lekárske ošetrenie. Pred lekárom uviedla, že žalovaný ju štyri až päťkrát udrel po tvári, uviedla, že má bolesti nad lícnou kosťou, avšak ak by ju naozaj opakovane udieral, potom by mala viditeľné zranenia. Žalobkyňa aj vtedy klamala. Rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým argumentuje žalobkyňa, bolo odvolacím súdom zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý. Žalovaný dodal, že pre správanie sa žalobkyne on sám niekoľkokrát podal na ňu oznámenie pre spáchanie priestupku.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov a listinnými dôkazmi, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpovede žalobkyne pred súdom vyplynulo, že zo strany žalovaného dochádza voči nej k neustálym každodenným slovným útokom, pred podaním návrhu v tejto veci došlo aj k fyzickým útokom, keď ju pri niekoľkých príležitostiach udrel po tvári. Udalosť z 03.01.2015 prebehla tak, že doma telefonovala, chcela mať pri tom súkromie, ale žalovaný ju neustále rušil, naschvál vyprovokoval hádku, pri ktorej ju niekoľkokrát udrel do tváre, na čo ona následne reagovala tak, že mu tiež dala jednu facku. Incident bol riešený aj na polícii a v priestupkovom konaní vypovedala ako svedkyňa aj ich staršia dcéra T., ktorá na krik príbehla do izby, kde hádka prebiehala. Hoci žalovaný uvádzal, že nemala žiadne viditeľné zranenie na tvári, na druhý deň po tomto incidente musela použiť make-up, aby modriny na jej tvári nebolo vidieť, pretože stopy po úderoch na jej tvári viditeľné boli. Pri rozbíjaní pohárov, ktoré spomínala vo svojom žalobnom návrhu, mal vypitý alkohol a pri rozčúlení zobudil ich malol. dcéru a v jej blízkosti začal od zlosti rozbíjať sklenené poháre, sklo všade lietalo a žalobkyňa musela dcéru chrániť, aby ju sklo nezranilo. Jedným z najhorších zážitkov bolo, keď žalovaný po pracovnej zmene, keď sa vrátil z práce, bol pod vplyvom liekov aj alkoholu a v obývačke zanechal malý písomný odkaz o tom, že si niečo spraví, už ho to nebaví, už nechce žiť, žalovaný z bytu odišiel a žalobkyňa sa ho snažila telefonicky kontaktovať, žalovaný však telefón nedvíhal. Neskôr, keď sa jej podarilo dovolať sa mu, do telefónu povedal, že už nevláda, že už nechce žiť a následne, že sa má aj čím zabiť a v telefóne žalobkyňa počula výstrel a zároveň na sídlisku Mazorníkovo, kde sa nachádzala, počula ozvenu rovnakého zvuku. Zo strachu volala políciu aj záchranku a následne volala domov dcéru, aby sa doma zamkli, aby nepúšťali otca domov, že má zbraň a môže niečo s touto zbraňou urobiť. Polícia, ktorá bola privolaná, nakoniec žalovaného objavila živého a zdravého, avšak žalobkyňa zažila v dôsledku takéhoto jeho správania veľký stres a obavy o zdravie a život jeho samotného a aj svoj a detí. Po podaní návrhu v tejto veci na súd žalobca

pokračuje v psychickom deptaní žalovanej, keď jej denno-denne robí naschvály. Vtedy, keď nie je nikto iný prítomný, nadáva jej a vyčíta rôzne veci. Jeho obvinenia z provokácií, napr. tým, že by mu schovávala nejaké jeho veci, sú nepravdivé.

Z výpovede žalovaného vyplynulo, že pri incidente dňa 03.01.2015 žalobkyňu vôbec neudrel, naopak úder dostal od nej do tváre, on sa ju snažil len dostať od seba, aby v útokoch nepokračovala. Ich dcéra T., ktorá o incidente vypovedala pred políciou, síce uvádzala úder aj z jeho strany, avšak táto jej výpoveď nebola pravdivá, bola skreslená informáciami a ovplyvňovaním od matky. V prípade, že by on žalobkyňu udrel, žalobkyňa má približne 45 kg, malo by to oveľa závažnejšie následky, bol by koniec všetkým ich vzťahom, aj tomu, čo sa rieši na súdoch a to by si nikdy nemohol dovoliť. On sám od nej utŕžil škrabance, ktoré si aj odfotil. Žalobkyňa na neho pred deťmi slovné útočí, znevažuje ho a nazýva aj vulgárnymi výrazmi, niekoľkokrát mu nedovolila stretnúť sa s ich mladšou dcérou v čase, keď nemal kvôli nariadenému predbežnému opatreniu prístup do bytu, často sa vzdáva z domu a necháva deti samotné kvôli milencovi, ktorého má. Ako provokáciu urobila to, že mu schovala kľúče od auta, hoci ona sama vodičský preukaz nemá, atď. Vtedy, keď sa unavený vrátil z práce a chcel si vziať Ibalgin kvôli bolestiam hlavy, nakoniec si tento liek nevzal, so žalobkyňou sa však pohádali, on sa musel ísť prejsť na čerstvý vzduch a naozaj nechal na lístku odkaz, avšak nie v tom zmysle, že by si chcel vziať život. Určite jej však hovoril o tom, že už ho to takto nebaví a nevládze. Policajti, ktorý boli zavolaní, sa s ním normálne rozprávali, nebol pod vplyvom liekov ani alkoholu, ako to ona uvádza a po rozhovore ho policajti normálne pustili domov bez toho, aby z jeho strany bolo nejaké ohrozenie iných osôb. Žiadna zbraň sa takisto nenašla, pretože žiadnu pri sebe nemal.

V konaní pred Okresným súdom Brezno, pod sp. zn. 4C/9/2015, bolo na návrh žalobkyne nariadenie predbežné opatrenie, ktorým bolo odporcovi zakázané vstupovať do predmetného bytu až do právoplatného skončenia súdneho konania o obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva odporcu k predmetnému bytu. Rozhodnutie bolo vydané dňa 13.01.2015, nenadobudlo však právoplatnosť, pretože odvolací súd rozhodnutím zo dňa 09.03.2015 pod č.k. 17Co/167/2015-52 zmenil napadnuté rozhodnutia tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V čase od doručenie prvostupňového rozhodnutia žalovaný opustil spoločnú domácnosť, v ktorej sa až do rozhodnutia odvolacieho súdu nezdržoval.

Z pripojených spisových materiálov Okresného úradu Brezno, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako aj z doložených kópií rozhodnutí, resp. zápisníc z prejednávania priestupku pred uvedených úradom súd zistil, že žalobkyňa aj žalovaný v roku 2014 aj 2015 podali na seba navzájom niekoľko oznámení o spáchaní priestupku, z ktorých niektoré boli vybavené aj kladne. Zo strany žalobkyne bolo podané oznámenie po incidente, opísanom vyššie, dňa 03.01.2015 vo večerných, resp. nočných hodinách, keď malo dôjsť k hádke aj k fyzickej konfrontácii medzi účastníkmi. V súdnom spise je doložené jednak podané oznámenie priestupku zo strany žalobkyne (dostavila sa ešte toho istého dňa 03.01.2015 o 23.15 hod) a uviedla, že keď sa nachádzala doma v spálni, kde telefonovala a chcela trochu súkromia, manžel neustále chodil za ňou a povedala mu, aby ju nechal, že si chce vybaviť telefonát. Následne došlo medzi ňou a jej manželom k slovnej hádke, počas ktorej jej manžel vulgárne nadával, že je kurva. Nadávky počuli aj ich deti, ona nechce, aby sa takto hrubo správal v ich prítomnosti, vtedy kričala, aby ju nechal kľudne telefonovať a vtedy ju manžel fyzicky napadol tak, že ju udrel niekoľkokrát približne 4-5 krát dlaňou po ľavej strane tváre a sotil ju do oblasti hrudníka. Ona sa bránila tak, že ho aj ona odstrčila rukami do hrudníka a udrela ho dlaňou do oblasti tváre. Počas tohto incidentu sa jej manžel nijakým spôsobom nevyhrážal. Spôsobil jej však zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie. Lekársku správu žalobkyňa predložila policajnému orgánu. Z tejto správy, ktorá bola doložená v kópii aj do súdneho spisu, vyplýva, že žalobkyňa vyhľadala lekárske ošetrenie v rovnaký deň o 22.55 hod s tým, že ju zbil manžel, dostala údery do tváre vľavo a má bolesti. Bola vyšetrená palpačne a boli zistené bolesti tváre vľavo, hlavne nad lícnou kosťou, diagnóza bola klasifikovaná pod kódom S00.80, t.j. iné poranenia tváre. Boli odporúčené studené obklady na tvár a v prípade zhoršenia alebo ťažkosti mala byť podľa potreby vykonaná kontrola. Ošetrenie vykonal a správu napísal MUDr. Vladimír Vaník, Nemocnica s poliklinikou Brezno, n.o. Nasledujúci deň, teda 04.01.2015 podal oznámenie o priestupku aj žalovaný voči žalobkyňi s tým, že s manželkou majú dlhodobý konflikt, ktorý spočíva v konaní zjavných schválnosti zo strany manželky, čo trvá približne od mája 2014. Dňa 03.01.2015 o 22.00 hod manželka mala napadnúť oznamovateľa tak, že ho dvakrát udrela do nosa a nadávala mu. On ju následne odsotil, aby ho ďalej nenapádala, nespôsobil mu žiadne zranenia a nežiadal si byť ošetrený. Podľa oznamovateľa priestupku cieľom útoku mala byť provokácia, aby sa dopustil fyzického útoku voči manželke, čo by bolo prospešné

pre ňu počas rozvodového konania. Ďalej uviedol, že svoju manželku nikdy fyzicky nenapadol, čoho svedkom sú aj spoločné deti T. a R.. Manželka ho však pred ich deťmi ohovára a o svojom známom sa vyjadruje kladne a netají sa, že majú spolu nadštandardný vzťah (oznámenie vedené pod č. ORPZ-BR-OPPR-5/2015-P zo dňa 04.01.2015). K obidvom oznámeniam vypovedala ako svedkyňa staršia dcéra účastníkov T. (v prvom prípade dňa 25.01.2015 o 14.30 hod, v druhom prípade v rovnaký deň o 14.45 hod), v oboch prípadoch vypovedala, že dňa 03.01.2015 sa približne o 21.30 hod nachádzala v mieste bydliska spoločne s mladšou sestrou a rodičmi, mama telefonovala a otec za ňou všade chodil, pričom mama chcela od neho, aby jej dal pokoj. Počula, že medzi matkou a otcom došlo ku hádke, na čo mama začala hlasne kričať, vtedy menovaná pribehla do spálne a videla ako otec dal mame facku, na čo sa mama začala brániť a otca sotila do hrudníka a dala mu tiež jednu facku. Ďalej už medzi mamou a otcom nedochádzalo k žiadnemu fyzickému konfliktu, pokračovala ešte slovná hádka, kde otec mame aj vulgárne nadával a mama privolala na miesto políciu. Vo svojej druhej výpovedi k oznámeniu žalovaného ešte dodala, že k otcovi má neutrálny vzťah a zároveň uviedla, že bola viackrát svedkom ako otec matku fyzicky napadol.

Dňa 17.04.2015 žalobca znovu podal oznámenie o spáchaní priestupku na Obvodnom oddelení PZ v Brezne s tým, že v tento deň približne v čase od 18.00 hod sa nachádzal vo svojom byte, kde sa hral spolu so svojou malol. dcérou, v čase okolo 21.10 hod prišla manželka s krikom, keď dcéru uspával, že jej nedvíha telefón, že sa bojí o dieťa, on však telefón nepočul práve preto, že uspával dieťa. Medzi manželmi došlo k hádke, kde ona vyčítala jemu, že jej nedvíhal telefón a on jej, že prišla od svojho terajšieho partnera. On na to zavolať svokre, čo sa deje a keď to manželka videla, že on telefonuje so svokrou, vytrhla mu telefón z ruky a zaútočila na neho fyzicky, údery smerovali do oblasti tváre, on sa však nebránil. Následne na to vyhľadal lekárske ošetrenie s dobou liečenia do 7 dní.

Z uvedených podaní o spáchaní priestupku bolo do spisu doložené rozhodnutie len k jednému z nich - pripojeným spisovým materiálom Okresného úradu Brezno, odboru všeobecnej vnútornej správy vo veci oznámenia žalobcu k incidentu z 03.01.2015, kde žalobkyňa bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. za čo jej bolo uložené pokarhanie, a to rozhodnutím zo dňa 16.02.2015 pod č. OÚ-BR-OVVS-2015/001432-3.

Do súdneho spisu boli pripojené ešte dva spisové materiály uvedeného úradu, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa bola uznaná ešte vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za to, že dňa 08.02.2015 o 10.20 hod neumožnila svojmu manželovi, s ktorým je v rozvodovom konaní, stretnutie s malol. dcérou R., pričom deň predtým boli dohodnutí, že si po dcéru príde. Sankciou bola pokuta vo výške 10,- Eur (rozhodnutie zo dňa 09.03.2015 pod č. OÚ-BR-OVVS-2015/001650-7). Druhým je rozhodnutie o zastavení priestupkového konania, kde podľa oznámenia sa žalobkyňa mala dopustiť toho, že dňa 01.02.2015 v presne nezistenom čase v A. na ul. X.mája XX, nemala umožniť svojmu manželovi, s ktorým je v rozvodovom konaní, stretnúť sa s malol. dcérou R., nakoľko jej chcel zablahoželať k narodeninám. V rozhodnutí zo dňa 09.03.2015 pod č. OÚ-BR-OVVS-2015/001652-7 bolo konštatované, že obvinenej nebolo spáchanie skutku preukázané.

Posledným doloženým bolo oznámenie priestupku zo strany žalovaného, ktorý dňa 04.04.2015 pred policajným orgánom uviedol, že s manželkou žijú v jednej domácnosti a táto mu naďalej robí schválnosti tak, že mu od začiatku februára 2015 až do súčasnosti skrýva ich spoločný fotoaparát a kameru, ktoré si zakúpili počas spoločného manželstva a tieto chcel použiť pri fotení a kamerovaní oslavy šesťdesiatky konanej v ich rodine. Aj napriek naliehaniu mu tieto veci nevydala. Taktiež dala odstrániť obkladačky na jednej stene nad vaňou v kúpeľni, čo musel následne vytapetovať. Dopustila sa aj krádeže vecí patriacej výhradne do jeho vlastníctva, a to 0,7 l fľaše whiskey, ktorú mal položenú na kuchynskej linke a ktorú dostal darom od svojho otca na štyridsiatku v septembri roku 2014.

Zo strany účastníkov nebola doložená listina, z ktorej by vyplývalo, ako bolo o tomto oznámení rozhodnuté zo strany policajného orgánu, príp. Okresného úradu Brezno.

Do súdneho spisu bol pripojený znalecký posudok č. XX/XXXX Mgr. Ivety Snitkovej, súdnej znalkyne v odbore psychológia, vypracovaný pre účely rozvodového konania účastníkov, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 8P/219/2014, v tomto posudku okrem iného bola spracovaná aj osobnostná charakteristika oboch rodičov malol. detí a zároveň účastníkov súdneho konania o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu, z ktorého súd zistil nasledovné závery:

Žalobkyňa aj žalovaný ako rodičia majú spoločnú určitú emočnú nezrelosť a labilitu, vnútorné rozpory. Tieto sa prejavujú u oboch inak. Matka má ťažkosti v sebahodnotení, či sebavnímaní, na jednej strane jej chýba sebaistota, je neistá a vo vzťahu závislá, čo prekompenzuje zvýšeným sebavedomím, potrebou pôsobiť zaujímavo, výnimočne, príťažlivo. Vo vzťahoch jej to komplikuje život tým, že sa usiluje byť dominantná, je tou, na ktorú treba brať ohľad, potrebuje mať určitú emocionálnu prevahu a moc. Aj sa ju usiluje presadiť. V blízkych kontaktoch je menej citlivá na potreby druhých. Otec je tiež neistý, avšak u neho sa to prejavuje skôr stiahnutím sa do seba, obavami z presadenia sa. Môže sa stať, a to hlavne v situácii zníženej kortikálnej kontroly (pod vplyvom alkoholu, pri vyčerpaní a pod.), že inak zvýšená kontrola svojich emocionálnych prejavov sa rozpustí a môže reagovať impulzívne. Vcelku dokáže fungovať aktívne, cieľavedome, v záťažových situáciách má skôr tendenciu vzdávať sa. Vo svojich očakávaniach vo vzťahoch môže byť zvýšene kritický, avšak dominuje u neho skôr ústretovosť, snaha o pozitívne ladenie a hľadanie konštruktívneho riešenia a jednanja. Zo spoločného sedenia s oboma rodičmi malol. detí znalkyňa konštatovala, že toto netrvalo veľmi dlho, pretože už v začiatkoch sa rodičia začali hádať. Matka bola dominantnou osobou, ktorá manžela kritizovala, obviňovala, snažila sa presadiť svoj pohľad na vec so zvýšeným hlasom. Spočiatku sa otec snažil brániť, tiež argumentoval, ale skákala mu do reči, nenechala ho dohovoriť. Aj zo strany znalkyne bol problém usmerňovať rozhovor, nedalo sa veľmi pokojne vstúpiť do debaty, takmer ani dostať sa k slovu. Po čase otec rezignoval a mlčal, neodpovedal. Do hádky s ním a do obviňovaní sa zapojili obidve dcéry, matka ich nijako neusmernila, ani nezmiernila v ich útokoch na otca. Zo skúmania vzájomných vzťahov medzi rodičmi a malol. deťmi vyšetrením znalkyňa zistila, že obidvaja rodičia majú veľmi radi svoje deti, vzájomné vzťahy sú však v súčasnosti pomerne komplikované. Dôvodom sú niekoľkoročné nedorozumenia a konflikty medzi rodičmi, do ktorých sú zatahnuté aj deti. Aktuálna situácia rozpoloženia rodinných vzťahov má obraz koalície matky a obidvoch dcér, pričom T. dokáže aj priamo verbálne vyjadriť svoj nezáujem o otca, jeho odmietanie. Z jej pohľadu sa cíti byť dotknutá, ublížená. Problém je však v tom, že situáciu vníma pravdepodobne skreslene, informácie má len z matkinej strany, ktoré sú samozrejme namierené proti otcovi. Otcovi nedá ani šancu, aby jej svoj pohľad na vec vysvetlil. Jednostranne je deťom interpretovaný nezáujem od otca o ne, čo prirodzene vzhľadom na svoj vek nekriticky prijímajú, teda otca odmietajú. Určite mal však podiel na súčasnej situácii v minulosti aj otec, ktorý zrejme v hraničných situáciách reagoval tiež zvýšene kriticky, impulzívne. Maloletá T. a R. majú medzi sebou pekný vzťah, držia spolu, vedia si pomáhať. Obidve deti sú ústretové, ovplyvniteľné, v podstate dobrej povahy, majú sa rady a rady majú aj obidvoch rodičov. K matke to dokážu prejavovať otvorene, k otcovi pozitívny vzťah nemôžu pripustiť ani samé v sebe, lebo to v nich vyvoláva vnútorný konflikt, pretože matka, ktorú majú najradšej, k nemu preukazuje výrazne negatívne pocity. U malol. R. neboli počas vyšetrenia vyjadrené skutočne negatívne postoje voči otcovi, jej celkové hodnotenie skôr vyznieva ako dôsledok toho, čo prijala z vonku, ale nie je s týmto názorom vnútorne stotožnená. Preto je hlavne pre ňu jednoduchšie otca tiež odmietajú, v konečnom dôsledku to zmierňuje vnútorné napätie.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie práva druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, príp. ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, jednou zo zákonných podmienok pre rozhodnutie súdu je situácia, spočívajúca v psychickom rozpoložení jedného z manželov, pre ktorého je ďalšie spolužitie s druhým z manželov neznesiteľné, pričom ďalšou zákonnou podmienkou je, aby príčinou uvedeného stavu bolo fyzické alebo psychické násillie, príp. hrozba takého násillia od druhého z manželov buď priamo k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá v spoločnom dome alebo byte býva. Z vykonaného dokazovania, ako je opísané vyššie, súd považoval za preukázané to, že manželstvo účastníkov je v súčasnosti nefunkčné, v ich vzájomnej komunikácii sa nedarí konštruktívne a vecne riešiť spôsob vzájomného spolužitia a s tým spojených záležitostí (vrátane výchovy a starostlivosti o maloleté deti), takmer do každej jednej komunikácie, ktorá ale v súčasnosti prebieha hlavne formou SMS správ cez telefón, príp. aj do priamej slovnej komunikácie, ak sa vyskytne, je okamžite vnesená emotívna stránka. Rozhovor, ak k nemu dôjde, vyústí veľmi rýchlo do hádky a príp. aj do fyzickej konfrontácie. Spoločné hospodárenie medzi manželmi takmer nejestvuje, starostlivosť o deti je vykonávaná nie manželmi spoločne, ale zo strany obidvoch z nich individuálne. V spoločnej domácnosti tak za prítomnosti všetkých z nich pretrvávajú napätie, stres. V zmysle zákonnej terminológie sa súčasná situácia dá charakterizovať

aj tak, že vzájomné ďalšie spolužitie týchto manželov je neznesiteľné, čo znamená splnenie jednej z hore citovaných zákonných podmienok vylúčenia z užívania bytu.

Súd však zároveň konštatoval aj to, že tento stav platí tak pre žalobkyňu, ako aj pre žalovaného. Žalobkyňa vyčíta žalovanému neustále provokácie, slovné napádanie aj s vulgarizmami, a to aj pred malol. deťmi, ako aj fyzické násilie, ktoré ustalo len v poslednom období pod vplyvom podania návrhu v tejto veci na súd. Zo strany žalovaného je žalobkyňi vyčítané, že ona provokuje jeho svojim správaním (má mimomanželskú známosť, kvôli ktorej dokáže nechať doma deti bez dozoru), jemu buď škaredo nadáva alebo ho nazýva pred deťmi nelichotivými pomenovaniami, príp. mu schováva veci.

Z pohľadu dôkaznej situácie súd zhodnotil, že fyzické násilie jedného voči druhému z manželov bolo preukázané len čiastočne, a to z incidentu zo dňa 03.01.2015, keď po tomto obaja z účastníkov podali na seba navzájom oznámenie o spáchaní priestupku, najmä z výpovede žalobkyne a z výpovede ich staršej dcéry T. vyplynulo, že táto konfrontácia bola aj po fyzickej stránke vzájomná a nasledovala po slovnej hádke. Pri výsluchu pred policajným orgánom ich dcéra uviedla, že aj v minulosti sa žalovaný voči žalobkyňi dopustil fyzického násillia, čo nebolo bližšie konkretizované. Slovné napádanie jedného druhým vyplýva z výpovedí účastníkov aj ostatných listinných dôkazov, uvedených vyššie a o tomto súd pochybnosti nemal.

Problematickým z hľadiska dôkaznej sily je výpoveď maloletej dcéry účastníkov pred policajným orgánom. Ide o maloleté dieťa v pubertálnom veku (veľa z udalostí v manželstve jej rodičov tak vníma oveľa intenzívnejšie a s tendenciou vytvorenia pevného názoru), ktoré za súčasného stavu manželstva účastníkov je samo v nefahkej pozícii člena rodiny, od ktorého sa vyžaduje priamo či nepriamo, že sa pridá na stranu niektorého zo svojich rodičov, v súčasnosti sa tak stalo v prospech žalobkyne, pričom pred policajným orgánom vypovedala za prítomnosti svojej matky. Zo znaleckého dokazovania v rozvodovom konaní účastníkov, ako je citované vyššie, vyplynulo, že jej vzťah k žalovanému ako k otcovi je v súčasnosti negatívny, je však výrazne ovplyvnený postojom žalobkyne. Pre súd v zhodnotení takejto výpovede malol. dieťaťa nebolo problematickým ani tak to, že dieťa skonštatovalo, že bolo v minulosti viackrát svedkom fyzického napadnutia svojej matky zo strany otca, ako skôr skutočnosť, že práve pre ovplyvnené vnímanie vzájomných vzťahov svojich rodičov takéto dieťa nevie verne a objektívne reprodukovat' tú ktorú situáciu, pri ktorej k útoku malo dôjsť a uviesť, čo fyzickému napadnutiu predchádzalo, či za akej situácie k nemu došlo. Z týchto dôvodov súd nevyhovel ani návrhu žalobkyne na vykonanie dokazovania výsluchom malol. dcéry účastníkov T., prihliadajúc aj na možný psychologický následok takejto výpovede, keď v prípade, že by jej výpoveď „nepomohla“ jednému z jej rodičov pri súdnom spore, mohla by mať výčitky, že svojou výpoveďou nepomohla k riešeniu situácie, príp. nevyhovela čo i nepriamemu želaniu jedného zo svojich rodičov.

Návrhu na dokazovanie výsluchom matky žalobkyne súd nevyhovel z toho dôvodu, že ide o osobu, nežijúcu v jednej domácnosti s účastníkmi a teda bez priamej skúsenosti o ich každodenných krízových situáciách.

Z vykonaného znaleckého dokazovania v rozvodovom konaní účastníkov vyplynuli pre súd v tomto konaní aj ďalšie dôležité skutočnosti, ktorými sú najmä povahové a osobnostné črty žalobkyne a žalovaného, keď v znaleckom posudku je u oboch konštatovaná ich emočná labilita a nezrelosť a z toho vyplývajúca zlá vzájomná komunikácia, aj nesprávne či nevhodné riešenie vzájomných konfliktov. Znalkyňa uviedla, že žalovaný tiež má podiel na súčasnej situácii v ich manželstve, a zrejme v hraničných situáciách mohol reagovať zvýšene kriticky až impulzívne (pri vyčerpaní alebo pod vplyvom alkoholu). Ako však z celkového hodnotenia účastníkov ako rodičov vyplýva z posúdenia znalkyne, na súčasnej situácii ich vzťahu nesú vinu zo psychologického hľadiska obaja.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pre vyhovenie návrhu žalobkyne na vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu nie sú dané zákonom predpísané podmienky, keď v konaní nebolo preukázané, že napätá situácia v ich domácnosti vyplýva z násilného správania žalovaného, či už psychického alebo fyzického, a to napriek tomu, že je zrejme, že oddelené spolužitie a opustenie spoločnej domácnosti niektorým z nich, príp. nájdenie si nového životného priestoru oboma z nich môže situácii len prospieť. Súd preto žalobný návrh v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalovanému ako účastníkovi v spore úspešnému priznal náhradu trov konania vo výške 364,60 Eur, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej pomoci po 64,53 Eur + 5x režijný paušál po 8,39 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia, písomné vyjadrenie k návrhu, zastúpenie na dvoch pojednávaníach). K uvedeným náhradám náleží za právne zastúpenie aj 20 %-ná DPH, to všetko v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, alebo že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.